

at vort Forhold til Folkenes Forbund gør, at vi kan komme i Situationer, hvor Forbundet er Part i saadanne Sammenstød, og hvor vi efter Pagten ikke kan holde os neutrale, men paa forskellig Vis maa tage Del i Aktionen, mere eller mindre aktivt maaske, men Del maa vi tage. Det er tilstrækkeligt at nævne, at vi er pligtige at stille vort Territorium til Raadighed for Forbundets Stridskræfter. En ganske naturlig Følge deraf vil jo være, at den anden Part vil søge at bemægtige sig de for ham strategisk interessante Punkter. Han begaar ingen Uret derved, det er en simpel Følge af Krigstilstanden, vi hører jo efter Forudsætningen til hans Modstandere.

Denne Konsekvens af, at vi er Medlemmer af Folkenes Forbund, bør det danske Folk søge at gøre sig klart i langt højere Grad, end Tilfældet hidtil har været. Har vi i saa Fald nogen Pligt til militær Optræden? Ja, for det første maa vi jo vente, at der i en saadan Situation vil blive rettet en Opfordring til os om at medvirke. Vi har formel Ret til at sige nej, men reelt! Vilde Følgen deraf ikke blive, at man sigtede os for at spille under Dække med den anden Part, vilde Følgen ikke blive, at vi blev udelukket af Folkenes Forbund? Og taler saa ikke de samme stærke Motiver, som i sin Tid fik den danske Rigsdag til uden nærmere Overvejelse at indmelde sig i Folkenes Forbund, taler de ikke for at søge at undgaa en saadan Eksklusion? Jo, det ærede Medlem Hr. P. Munch havde sikkert Ret, da han i Stockholm paa det interparlamentariske Møde sagde, at en saadan Opfordring kunde fremtræde med en svær tyngende Vægt, populært udtrykt: vi bliver tvunget til at gaa frivilligt med. Men lad os nu sætte det usandsynlige, at vi klarede denne Opfordring, er vi saa dog ikke pligtige at værne vort eget Territorium? Jeg mener afgjort jo, det maa være en Forudsætning for hele det System af Samvirken, som Forbundspagten bygger paa. Men hvis nu Forbundet ophører at bestaa! Denne Mulighed kan man ikke se bort fra, selv om man nok saa meget erkender — og jeg erkender det fuldt ud —, at det for en lille Stat som Danmark er i allerhøjeste Grad ønskeligt, at Udviklingen i Retning af at sætte Retten i Højsædet i det mellemfolkelige Samkvem fortsættes, og selv om man ogsaa godt ser Forbundets Vækst. Jeg kan dog ikke nægte, at hvis jeg skulde tegne en Forsikring paa Forbundets Liv, vilde jeg kræve en meget høj Præmie, og hvis jeg skulde tegne en Forsikring mod Invaliditet, vilde den blive

kolossal. Hvis altsaa Forbundet ophører at bestaa, eller hvis der under Forbundets Bestaaen rejser sig en saakaldt lovlig Krig, er vor Stilling, som den var før og under Verdenskrigen, at vi vil være neutrale. Vi maa hævde vor Neutralitet og ikke blot *konstatere* den, som det undertiden siges — jeg tror, det er de Radikale, der benytter dette Udtryk for Tiden —, eller efter den allernyeste Version, saa vidt jeg har ladet mig fortælle: vi skal gøre lidt Modstand, hvis Angrebet ikke er for stærkt. Ja, det vilde unægtelig være en Behagelighed for de Herrer Hærførere, hvis man saadan i Forvejen kunde vurdere, hvor stærkt et Angreb er eller vilde blive. Men det Termometer, der forud kan maale Angrebets Hede, er ikke opfundet endnu. Og saa er man saa forfærdelig let udsat for Misforstaaelser, hvis man sætter sig til Modværge mod et Angreb ud fra den Forudsætning, at dette ikke er alvorlig ment. Det kan ikke nytte noget, at man kommer bagefter og siger: Om Forladelse, det var en Misforstaaelse, vi troede ikke, dette var et stærkt Angreb, vi troede kun, det var et svagt Angreb, derfor satte vi os til Modværge. Den Slags Misforstaaelser kan blive skæbnesvangre.

Det har forbavset mig noget at se de Herrer Radikale og Socialdemokrater paa ny komme frem med deres Politivagtteori. De har jo selv dræbt den. Her kom denne Politivagtteori i 1914 uskyldigt og godtroende, hjemløs alle andre Steder, og sagde: her er jeg mellem gode Venner, og saa blev den lumskelig dræbt i al Stilhed. Thi den Sikringsstyrke, der blev oprettet, og de Instruksur, der blev givet, de var dræbende for Teorien. De Herrer gav den Gift. Det var maaske kun Meningen, at det skulde være et Sovepulver; men den Dosis var for stærk. Den Teori er død, og nu bærer de Herrer sig ad, som Hirdmændene gjorde i gamle Dage, naar de skjulte Kongens Død for Folket og førte ham rundt i Riget, stablet op i en Stridsvogn og lod Folket hylde ham. Nej, den Teori om Politivagten er død, de Herrer har selv dræbt den.

Jeg anser det for ganske utvivlsomt, at vi har en international Pligt til at værgе vort Land. Jeg skal i saa Henseende indskrænke mig til en Henviſning til Aalandskonventionens Artikel 7, II., der klart forudsætter, at Finland i Tilfælde af Angreb paa disse Øer har en Pligt til at opholde og tilbagekaste Angrebene. Dette at tilbagekaste et Angreb lader sig ikke gøre med en Protest eller ved en Politivagt. I denne Konvention har vi den internationale Op-